

Mark- och miljödomstolen

Till Miljödepartementet via

m.remissvar@regeringskansliet.se

(kopia m.kemikalieenheten@regeringskansliet.se)

Remiss av skrivelsen Förstärkta insatser mot brottslighet inom avfallsområdet (ert dnr M2022/00531)

Domstolen har, utifrån de intressen som domstolen har att bevaka, följande synpunkter på det remitterade förslaget.

Införande av krav på A-skyltar

Mark- och miljödomstolen vill inledningsvis lyfta att det kan finnas skäl att överväga om föreslagen reglering om krav på skyltning för avfallstransporter bör inordnas under annan lagstiftning än miljöbalken.

Vidare noterar domstolen att den föreslagna straffbestämmelsen i 29 kap. miljöbalken definierar kravet på skyltning som "A-skyltar" medan förslaget till bemyndigande i 15 kap. miljöbalken inte innehåller någon sådan definition. Den föreslagna straffbestämmelsen hänvisar till en angiven bestämmelse i avfallsförordningen. Ur ett lagtekniskt perspektiv kan det övervägas om det vore lämpligare att utforma bestämmelsen i enlighet med hur övriga bestämmelser om straffansvar i miljöbalken är utformade (se t.ex. 29 kap. 4 a § första stycket 1 miljöbalken).

Förslaget om utökat tillsynsansvar för länsstyrelsen genom ändring i miljötillsynsförordningen

Enligt den föreslagna ändringen i miljötillsynsförordningen ska de fem länsstyrelser som enligt gällande lagstiftning ansvarar för tillsynen av transporter av avfall som regleras i förordningen (EG) nr 1013/2006 även ha ett tillsynsansvar för *andra transporter av avfall*.

Den valda skrivningen medför ett omfattande tillämpningsområde och enligt domstolens mening bör bestämmelsen avgränsas så att det tydligt framgår vilka andra transporter av avfall som avses. Exempelvis om tillsynsansvaret endast ska avse sådana avfallstransporter som kräver tillstånd eller anmälan enligt 5 kap. avfallsförordningen.

Domstolen vill även framhålla att det kan finnas anledning att närmare överväga om det är lämpligt att de fem utpekade länsstyrelserna ska utöva omfattande tillsyn inom andra län än sina egna. Det framstår inte lika självklart att detta är en lämplig ordning för inhemska avfallstransporter, eftersom dessa inte på samma sätt som gränsöverskridande transporter kan anses ha en koppling till vissa särskilda områden där utförsel vanligen sker.

Domstolen konstaterar även att det kan ifrågasättas om det, med hänsyn till hur tillsynsansvaret är fördelat enligt 26 kap. 3 § miljöbalken, ur ett lagtekniskt perspektiv är lämpligt att genomföra den aktuella förändringen av tillsynsansvaret på förordningsnivå. Den valda lösningen riskerar att medföra att miljöbalkens bestämmelse blir missvisande. Det bör vidare analyseras om kommunernas ansvar för tillsynen enligt 26 kap. 3 § andra stycket miljöbalken bör upphävas för att i stället regleras på förordningsnivå (jfr prop. 2009/10:167).

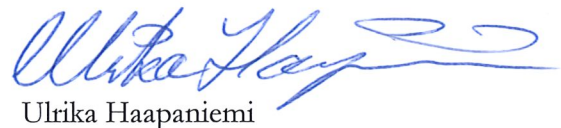
Konsekvensbedömningar

I skrivelsen saknas helt en konsekvensbedömning beträffande de konsekvenser som utredningens förslag kan komma att få för domstolarnas verksamhet. Detta trots att förslagen syftar till att bl.a. effektivisera och förbättra avfallstillsynen samt även innehåller en ny straffbestämmelse. Förslagen kan förväntas innebära att domstolarna får en ökad måltillströmning. Detta behöver analyseras närmare och beaktas i resurshänseende.

Detta yttrande har avgetts av Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen, i sammansättningen chefsrådmannen Åsa Marklund Andersson, tekniska rådet Ulrika Haapaniemi och tingsfiskalen Viktor Hellström.

Åsa Marklund Andersson

Ulrika Haapaniemi

Viktor Hellström

Kopia till tingsrättens allmänna diarium